

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **N. T. K. H.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované z 23. 7. 2021, sp. zn. MV-105017-4/SO-2021
o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Zamítá se návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k zdejšímu soudu 29. 7. 2021 se žalobkyně domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované. Jím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým ministerstvo zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
2. Žalobkyně zároveň požádala o přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedla, že pobývá na území ČR se svým manželem a na základě dohody o provedení práce je zde zaměstnána. Střediskem jejího soukromého, rodinného a pracovního života je proto v ČR. Zároveň žalobkyně poukázala na to, že v současnosti je zakázán přílet komerčních letů do Vietnamu, což jí znemožňuje z ČR vycestovat.
3. K návrhu přiložila žalobkyně listiny, z nichž má soud za osvědčené následující skutečnosti. Žalobkyně je má pro rok 2021 uzavřenou dohodu o provedení práce na pozici prodávačka (*dohoda o provedení práce z 31. 12. 2020*). V červenci 2016 se ve Vietnamské socialistické republice vdala za vietnamského občana (*předklad oddacího listu*). Manžel žalobkyně má na území ČR povolen trvalý pobyt s platností do 4. 2. 2024 a má status dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU (*kopie povolení k pobytu*).
4. Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby nesouhlasí. Poukázala na mimořádnost institut přiznání odkladného účinku s tím, že důvody uváděné žalobkyní využití tohoto institutu neodůvodňují. Pobytové oprávnění manžela není závislé na oprávnění žalobkyně, která navíc v případě splnění podmínek může pobývat na území spolu s manželem. Práce vykonávaná formou dohody o provedení práce je omezena na 300 hodin ročně, zásah do ekonomických poměrů žalobkyně proto není tak intenzivní jako v případě hlavního pracovního poměru. Občanům Vietnamské socialistické republiky není zakázán vstup na území Vietnamu. Žalobkyně je v řízení zastoupena, čímž jsou její práva dostatečně ochráněna.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
6. Přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Odkladný účinek lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický. Žalobce je v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě povinen vylicít újmu, která mu hrozí. Svá tvrzení o povaze a intenzitě konkrétní hrozící újmy musí zároveň osvědčit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Tvrzená hrozící újma musí být vzhledem k žalobcovým poměrům významná. O takovou půjde typicky tehdy, pokud by v případě úspěchu žaloby nebylo možné zvrátit následky či dopady napadeného rozhodnutí, a tehdy, budou-li sice následky napravitelné, ale jejich ráz způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56).
7. Tvrzení žalobkyně považuje soud za nedostatečná, neboť není zřejmé, že újma, která žalobkyni hrozí, je vzhledem k jejím poměrům významná.
8. Žalobkyně se v návrhu omezila pouze na to, že na území ČR pobývá se svým manželem a je zde zaměstnaná. Z těchto (osvědčených) tvrzení však nevyplývá, že by žalobkyně měla středisko svých zájmů a vazeb v ČR. Žalobkyně neuvedla nic o svých vazbách (ať už existujících či neexistujících) v domovské zemi. Samotný pobyt manžela na území ČR nepovažuje soud za dostatečný. Z tvrzení žalobkyně ani dostupných skutkových zjištění nevyplývá, že by manžel žalobkyně byl na žalobkyni např. ekonomicky závislý. Naopak z napadeného rozhodnutí plyne, že manžel žalobkyně je osobou samostatně výdělečně činnou. Žalobkyně netvrdila, že by její manžel byl jakkoliv ohrožen v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě. Jeho pobytový titul není odvozený od titulu žalobkyně; naopak jeho status dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU je odvozen od odlišné osoby (občana EU), než je žalobkyně. Žalobkyně doložila, že má v ČR uzavřenou dohodu o provedení práce. Ta je však uzavřena pouze do konce roku a z tvrzení žalobkyně nevyplývá, že tuto práci vykonává dlouhodobě. Z předložených listin a tvrzení žalobkyně není ani zřejmé, kolik již vyčerpala z limitu 300 odpracovaných hodin za rok. Situaci žalobkyně a dopady, které jí může napadené rozhodnutí způsobit, tak soud nepovažuje za výjimečné ve smyslu výše uvedené judikatury. Jedná se naopak o relativně běžné následky plynoucí z nepřiznání (neprodloužení) pobytového oprávnění.
9. Jelikož žalobkyně neprokázala splnění zákonných předpokladů, soud její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl postupem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 30. srpna 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu